

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Cenner Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Donajó Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt I.r. alperes (I.r. alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. június 21. napján kelt 35.G.41.251/2004/35. számú ítélete ellen a felperes és az alperesek által benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részeit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és a marasztalás összegét 2.118.661,- (Kettőmillió-száztizennyolcezer-hatszázhatvanegy) Ft-ról 4.816.587,- (Négymillió-nyolcszáztizenhatezer-ötszáznyolcvanhét) Ft-ra felemeli; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest - a tőle való behajthatatlanság esetén a II. rendű alperest -, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 574.450,- (Ötszázhetvennégyezer-négyszázötven) Ft első- és másodfokú részperköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes építőipari kivitelezéssel foglalkozó szakszervezetek, 2001-től 2003. év végéig álltak üzleti kapcsolatban egymással. Az üzleti kapcsolat keretében az I. rendű alperes 2001-től kezdődően különböző építőipari kivitelezési munkákat vállalt el, mint vállalkozó és ezt követően azoknak vagy az elvállalt munkák egy részének az elvégzésére megrendelőként további vállalkozási szerződést kötött a felperessel, mint vállalkozóval. A felperes és az I. rendű alperes közötti szerződések megkötésére minden esetben szóban került sor

A jelen per tárgyát a felperes és az I. rendű alperes közötti alábbi szerződések képezték.

1.) A C. Kft.-vel mint megrendelővel az I. rendű alperes a „C” nyomdaépületének földszinti padlófelújítási és fűdémjavítási munkáinak, valamint a földszinti felújítás lakatos szerkezeti és szakipari munkáinak az elvégzésére kötött szerződést. Az I. rendű alperes által elvállalt munkák egy részének az elvégzésére a felperessel, mint vállalkozóval szerződést kötött. A munka elvégzéséért 4 db készpénzfizetési számla került kiállításra, amiket az I. rendű alperes ki is fizetett, így ezen munkák elvégzéséért összesen 3.898.000,-Ft-ot fizetett ki az I. rendű alperes a felperesnek.

2.) 2002. októberében az I. rendű alperes mint vállalkozó szerződést kötött a sz. tanítási nyelvű oktatási intézménnyel a Budapest ... alatti épület rekonstrukciós munkáinak keretében a vízellátás és vizesblokk rekonstrukciós munkáinak az elvégzésére, valamint a fenti épület tekintetében további felújítási munkák elvégzésére. Ezeknek egy részét külön szerződéssel a felperes mint vállalkozó végezte el. Az ezzel a munkával kapcsolatban kiállított számla más munkák elvégzését is tartalmazta, így a számla végösszege 5.363.882,- Ft volt, amelyet három részletben az I. rendű alperes megfizetett.

3.) Az I. rendű alperes a felperessel az Aulich utcában található magánszemély tulajdonában lévő lakás felújítását végezte el 1.125.000,-Ft vállalkozási díjért, amely számlát az I. rendű alperes nem egyenlítette ki, mert vitatta a felperest illető vállalkozási díj mértékét, mivel álláspontja szerint bruttó 453.217,-Ft illette meg. A felperes úgy nyilatkozott, hogy ezzel a szerződéssel kapcsolatban semmilyen igénye nincs.

4.) A Fővárosi Önkormányzat T.M. kollégiumának a M.u. szám alatt található kazánházának a kárelhárítási munkái elvégzésének egy részét külön szerződés alapján ugyancsak a felperes végezte el. Az általa elvégzett munkáért összesen bruttó 100.000,-Ft-ot számlázott ki az I. rendű alperes felé, aki azt nem egyenlítette ki, de nem is vitatta annak összegszerűségét.

5.) Az I. rendű alperes 2003. január 14-én a Magyar Honvédséggel a B. Kórházrészlegének a burkolatjavítási munkák elvégzésére szerződést kötött, amelyből a munkák egy részét a felperes végezte el az I. rendű alperes megbízása alapján. Az ezzel a munkával kapcsolatosan elvégzett munkákért 1.557.518,-Ft-ot számlázott ki az I. rendű alperes felé, aki azt - figyelemmel arra, hogy a számlán egyéb munkák összege is szerepelt - három részletben kifizette.

6.) A C. Kft.-vel 2003-ban az I. rendű alperes három szerződést kötött.

6.a.) 2003. január 22-én a **B. tér „B”** épület földszinti adattár kialakítási munkáinak az elvégzésére kötött szerződést, amely munkák egy részét a felperes végezte el, a munka ellenértéke 1.539.505,-Ft volt, és azt az I. rendű alperes kifizette.

6.b.) A **B. tér „C”** épület kazánház kialakítási munkáinak az elvégzésére 2003. június 3-án kötött az I. rendű alperes szerződést, a munkák egy részét a felperes végezte el az I. rendű alperessel kötött szerződés alapján. Ezért a munkáért annak elvégzése után bruttó 1.816.945,-Ft összegű és bruttó 40.000,-Ft összegű két db számlát állított ki a felperes. A számlát nem fizette ki, 2003. augusztus 6-án azonban az I. rendű alperes átadott a felperesnek 1.000.000,-Ft-ot nyugta ellenében, ahol feltüntetésre került, hogy az összeg a **C. Kft.** kazánház kialakítás címén került átvételre, átadásra.

6.c.) A **B. tér „A”** épület titkárság festési munkáinak az elvégzésére is szerződést kötött az I. rendű alperes 2003. szeptember 15-én, amely munkák egy részét a felperes végezte el, és kiállította a bruttó 229.903,-Ft összegű számlát. Az összeget az I. rendű alperes nem fizette ki, vitatta a felperest illető díjat. Álláspontja szerint ezért a munkáért csak 201.848,-Ft díj illethetné meg.

7.) 2003. júliusában az I. rendű alperes a **K. úti T. Kollégium** tetőfelújítás és konyha-átalakítási munkáinak az elvégzésére kötött szerződést, amely munkáknak egy részét a felperes végezte el. A munkák elvégzését követően a felperes bruttó 498.330,-Ft, bruttó 240.081,-Ft és bruttó 75.000,-Ft összegű számlákat állított ki, amelyekből csak a bruttó 498.330,-Ft összegű számlát fizette ki az I. rendű alperes.

8.) Az I. rendű alperes 2003. tavaszán szerződést kötött a **Fővárosi Önkormányzat T. úti Gyermekotthonban** található konyha-átalakítási munkáinak az elvégzésére, amely munkák egy részét a felperes végezte el, és kiállította a bruttó 620.999,- Ft, valamint a 168.438,-Ft összegű számláit. Ennek ellenére a felek a pert megelőzően úgy állapodtak meg, hogy ezen munkák ellenértékeként a felperest csak bruttó 375.000,- Ft összegű vállalkozói díj illeti meg.

9.) Az I. rendű alperes 2003. júniusában szerződést kötött a **M. SZKI V. utcai** épületének a tetőfedési munkáinak az elvégzésére, annak egy részét a felperes végezte el, és kiállította a 67.875,-Ft összegű számláját, amit a felperesnek az I. rendű alperes nem fizetett ki.

10.) Az I. rendű alperes 2003. július 3-án vállalkozási szerződést kötött a **S. I. B. Szakközépiskolával**, a Budapest ... szám alatti épületében található konyha részleges felújítási munkáinak az elvégzésére, valamint a tornaterem és öltöző helyiségeinek a vakolat javítási és felújítási munkáinak, és az utcai homlokzat felújítási munkáinak az elvégzésére. Ezen munkák egy részét is a felperes végezte el, és kiállította a bruttó 5.496.604,-Ft összegű számláját.

Az I. rendű alperes a felperesnek a perrel érintett releváns időszakban átutalással 5.862.212,-Ft-ot fizetett meg. A 2003. november, december havi átutalások között az I. rendű alperes három alkalommal teljesített még a perrel érintett releváns időszakban kifizetést a felperes felé készpénzben, összesen 2.500.000,-Ft összegben. Figyelemmel a **C. Kft.-nek** végzett munkára kifizetett 3.898.000,-Ft-ra, összesen 12.260.212,-Ft-ot fizetett ki a felperes részére a peres felek egyező előadása alapján.

A fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes többször módosított keresetében véglegesen az I. rendű alperest összesen 7.227.997,-Ft vállalkozási díj, ezen összegből 6.496.604,-Ft után 2004. január 31-től, 731.393,-Ft után 2003. szeptember 11-től a kifizetés napjáig járó évi 11 % mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. A II. rendű alperes marasztalását, mint az I. rendű alperes beltagját abban az esetben kérte a fentiek megfizetésére kötelezni, ha a követelés az I. rendű alperestől behajthatatlan lenne.

1.) A C. Kft. vonatkozásában elvégzett munkákért az általa kiállított számlák alapján az I. rendű alperes 3.898.000,-Ft-ot kifizetett a részére, ezért az volt az álláspontja, hogy elszámoltak egymással, így díjigénye ezzel kapcsolatban nem volt.

2.) A Sz. Kollégiummal kapcsolatos munkákért járó 2.266.859,-Ft-ot az I. rendű alperes a részére kifizette, ezért a felperesnek az volt az álláspontja, hogy ezzel kapcsolatban is elszámoltak a felek és nem kívánt díjigényt érvényesíteni.

3.) Az Aulich utcai lakással kapcsolatban 1.125.000,-Ft vállalkozási díjra tartott igényt az I. rendű alperestől, aki azonban ebből csak 500.000,-Ft-ot fizetett ki. Az elsőfokú eljárás során azonban úgy nyilatkozott, hogy ebből a szerződéses jogviszonyból eredően semmilyen további igényt nem kíván az alperesekkel szemben érvényesíteni.

4.) A M. úti kazánházzal kapcsolatban kötött szerződésért járó bruttó 100.000,-Ft vállalkozási díjat az I. rendű alperes nem egyenlítette ki, ezért arra igényt tartott.

5.) A B. Kórházzal kapcsolatban kötött szerződésből a kiszámlázott bruttó 1.557.518,-Ft összegű számláját az I. rendű alperes más munkák elvégzésével egyidejűleg kifizette, így a felperesnek az volt az álláspontja, hogy a szerződő felek elszámoltak, ezért díjigényt ezzel kapcsolatban sem kívánt érvényesíteni.

6.) A C. Kft-nek az adattár kialakítására kiszámlázott 1.539.505,-Ft-tal kapcsolatban a felperesnek az volt az álláspontja, hogy a szerződő felek egymással elszámoltak és ezért díjigényt nem kívánt érvényesíteni.

6.b) A C. Kft-nek végzett a kazánház kialakításával kapcsolatos munka után 1.816.945,-Ft és 40.000,-Ft összegű számlákat bocsátott ki az I. rendű alperes a felperesnek, így 1.856.945,-Ft volt az igénye. 2003. augusztus 6-án és 2003. szeptember 5-én nyugta ellenében az I. rendű alperes a felperesnek 1.000.000,-1.000.000,-Ft-ot adott át, amelyet a felperes az 1.816.945,-Ft összegű számlájára, a 183.055,-Ft-ot másik követelésnél számolt el, míg a 40.000,-Ft-ra változatlanul igényt tartott.

6.c.) A C. Kft-nél a titkárság festési munkáival kapcsolatban 229.903,-Ft összegű vállalkozási díjra tartott igényt, amelyet nem fizetett ki az I. rendű alperes.

7.) Trefort kollégiummal kapcsolatos szerződéssel összefüggésben 600.000,-Ft összegű vállalkozási díj illette meg a felperest, amiből 498.330,-Ft kifizetésre került, így 101.670,-Ft volt a felperes igénye.

8.) A T. úti Gyermekotthonnal kapcsolatos szerződés körében, figyelemmel a megállapodott 375.000,-Ft vállalkozási díjra és arra, hogy ennek kifizetéseként 183.055,-Ft-ot a felperes elszámolt, 191.945,-Ft megfizetésére tartott igényt.

9.) A V. utcai szerződésnél bruttó 67.875,-Ft összegű számlája nem került kifizetésre az I. rendű alperes részéről.

10.) A S. I. B. SZKI szerződés körében a konyha felújításaként elvégzett munkáért bruttó 696.604,-Ft-ra, az öltöző helyiségnek a belső felújításáért bruttó 350.000,-Ft-

ra, az épület utcai homlokzatának felújításáért bruttó 4.000.000,-Ft-ra, a tornaterem utcai homlokzatának a felújításáért bruttó 450.000,-Ft-ra tartott igényt az ezzel kapcsolatban kiállított számla szerint. Az épület utcai homlokzatának a felújítása körében az elsőfokú eljárás során többször eltérő nyilatkozatot tett. A legutolsó tárgyaláson elismerte, hogy ezért a munkáért bruttó 4.000.000,-Ft-ban állapodtak meg az I. rendű alperessel, de úgy gondolta, hogy több építési anyagot vitt oda az építkezésre, amit ugyancsak ebben a körben kell elszámolni, ezért bruttó 5.000.000,-Ft illeti meg ennek a munkának az elvégzéséért, így összesen 6.496.604,-Ft megfizetését kérte az alperesektől.

Az alperesek az ellenkérelmükben a felperes keresetéből 245.664,-Ft-ot elismertek, ezt meghaladóan a kereset elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérték.

Nem vitatták azt, hogy a felperes a szerződésekben vállalt kötelezettségének eleget tett, a szerződésekben felsorolt munkákat elvégezte, azonban az egyes munkák kapcsán a felperest megillető vállalkozási díj mértéke tekintetében nem a felperes által előadott módon állapodtak meg. A megállapodásuk lényege az volt, hogy a felperest az általa elvégzett egyes munkáért mindig azon vállalkozói díj 80 %-a illeti meg, amelyet az I. rendű alperes az adott munkáért vagy az adott munkarészért a saját megrendelőjével szemben érvényesít. Ez alól egy kivétel volt, a S. I. B. Szakközépiskola, ahol fix összegű, bruttó 4.000.000,-Ft vállalkozási díjban állapodtak meg a homlokzat felújítása vonatkozásában. Az alperesek álláspontja szerint a felperes az együttműködésük teljes ideje alatt a per tárgyát képező szerződések alapján összesen 12.505.876,-Ft összegű vállalkozási díjra tarthat igényt jogszerűen a felek között létrejött szerződések tartalma szerint, amelyből a peres felek egyező előadása szerint az I. rendű alperes összesen 12.260.212,-Ft-ot fizetett ki.

A Fővárosi Bíróság a 2007. június 21. napján kelt 35.G.41.251/2004/35. számú ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.118.661,-Ft-ot és ezen összeg után 2004. január 31-től a kifizetés napjáig járó évi 11 %-os kamatot; amennyiben a követelés az I. rendű alperestől behajthatatlan, úgy a II. rendű alperes köteles megfizetni a felperesnek 2.118.661,-Ft-ot és ezen összeg után 2004. január 31-től a kifizetés napjáig járó évi 11 %-os kamatot. Megállapította, hogy az ítélet 245.664,-Ft tőkekövetelés erejéig az alperesekkel szemben előzetesen végrehajtható. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek mint együttes jogosultaknak összesen 52.360,-Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperes és az I. rendű alperes 10 db, a Ptk. 389. §-ában szabályozott vállalkozási szerződést kötött. A felek között vita abban a kérdésben volt, hogy az egyes tevékenységekért a felperest milyen összegű vállalkozói díj illeti meg.

Az elsőfokú bíróság a 2005. november 29-én tartott tárgyaláson a Pp. 3. § (3) és (4) bekezdése, a Pp. 141. § (6) bekezdése és a 164. § alapján a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a

bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatta és felhívta őket az indítványaik megtételére.

Jelen perben a tárgyalás berekesztése előtt a felek úgy nyilatkoztak, hogy további bizonyítási indítványuk nincs és ítélet hozatalát kérték a bíróságtól. A bíróság a felek által előterjesztett minden bizonyítási indítványnak helyt adott, ezért a Pp. 3. § (4) bekezdésének második fordulata és a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján ítéletet kellett hoznia akként, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján kellett a bizonyítási teher szabályai szerint a pert eldöntenie úgy, hogy a perben az adott tényeloadás bizonyításának esetleges sikertelenségét a bizonyításra kötelezett fél terhére kellett értékelnie.

A Pp. 206. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mérlegelve és meggyőződés szerint elbírálv a felek közötti szerződés és a vállalkozói díjak tekintetében az alábbiak szerint foglalt állást és számolt el.

A C. Kft. 1. számú szerződésével kapcsolatban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a perben tudta bizonyítani azt, hogy a megállapodás teljesítéseként a felperest 3.898.000,-Ft illeti meg. Az ezzel kapcsolatban kiállított számlákban foglalt összeget az I. rendű alperes a számlák kiállításával egyidejűleg meg is fizette a felperesnek és a számlákon a fizetés ténye és annak elismerése a felperes által feltüntetésre került. Az ezekben a számlákban szereplő vállalkozási díjat az I. rendű alperes elfogadta, mivel azokat készpénzben kifizette.

A 2. pont alatt lévő Sz.Kollégium, az 5. pont alatti B. Kórház, és a 6.a. pont alatti C. Kft. az adattár kialakítására vonatkozó szerződéseivel az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a felperes a perben az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta azt bizonyítani, hogy a felek megállapodása a felperest illető vállalkozási díj tekintetében azok az összegek voltak, amelyeket leszámlázott és el is számolt, ezért ezen tény bizonyíthatlanságát a bizonyításra kötelezett felperes terhére kellett értékelnie.

A felperes ezen szerződések alapján nem kívánt a perben igényt érvényesíteni az alperesekkel szemben, mivel az volt az álláspontja, hogy ezen szerződések vállalkozási díját tartalmazó számláját az I. rendű alperes a kiállított számlában szereplő összegben megfizette, ezért elfogadta a vállalkozási díjat.

Az erre a három munkára eső számlát az I. rendű alperes három részletben kifizette és mindegyik átutalási megbízáson feltüntette a számlaszámot. Ez azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem jelenti azt, hogy ezen összegeket az I. rendű alperes vállalkozási díjként elfogadta vagy elismerte volna. Ennek oka az, hogy az 1. pontban rögzített számlák kibocsátását követően a felperes öt hónappal később állított csak ki számlát, amit az I. rendű alperes nem teljesített, mert annak összegét vitatta. Ennek a számlának az összegét a felek utólagos megállapodással módosították. Az ezt követően kiállított újabb számlát sem fizette ki az I. rendű alperes, mert annak összegét vitatta, 2003. december 30-án átutalással fizette ki a 498.330,-Ft összeget, de ekkor a felek már megállapodtak abban, hogy a felperest ezen munkákért nem a számlában beállított összeg illeti meg.

Ezt követően a felperes négy db számlát bocsátott ki, amiket az I. rendű alperes ugyancsak nem fizetett ki, mert azok összegét vitatta. Ezt követően fizette ki három részletben az összesen 5.363.882,-Ft-ot, amely matematikailag megegyezik a 26/F/9. szám alatt csatolt számlában foglalt összeggel. Ez a matematikai egyezőség

sem az alperesi elismerést nem feltételezi, sem pedig a felperesi bizonyítottságot nem eredményezheti a perben.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményéből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy 2003. májusától folyamatos vita volt a felek között az egyes munkák alapján járó vállalkozási díj összegszerűsége körében. Így ezen szerződésekre végzett munkákra vonatkozóan sem jött létre a felek között megállapodás a vállalkozási díj összegét illetően és mivel a felperes az általa állított vállalkozói díj összegszerűségét nem tudta bizonyítani, ezért a felperest a Szerb kollégium szerződése kapcsán 1.241.472,-Ft, a **B. Kórházzal** kapcsolatos szerződés kapcsán 453.460,-Ft és a **C. Kft.-nél** az adattár kialakítására végzett szerződés kapcsán 1.020.807,-Ft vállalkozási díj illette meg.

Az Aulich utcai lakás szerződésével kapcsolatban az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a felperes a perben az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta azt bizonyítani, hogy a felek megállapodása a felperest illető vállalkozási díj tekintetében azon összeg lett volna, amelyet leszámlázott vagy amelyet ehhez képest elszámolt a perben. Ezért ezen tény bizonyítatlanságát a bizonyításra kötelezett felperes terhére kellett értékelni.

A felperes ezen szerződés alapján nem kívánt a perben igényt érvényesíteni az alperesekkel szemben. Erre a munkára kiszámlázott 1.125.000,-Ft-ból az I. rendű alperes által fizetett 500.000,-Ft-ot ezen munka ellenértékeként számolta el, azonban az átvételi elismervényen csak az szerepel, hogy "elvégzett alvállalkozói munkára", de közelebbi felhasználási cél nem került megjelölésre. Ezért a felperest az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ezzel kapcsolatban csak az I. rendű alperes által elismert 453.217,-Ft illette meg.

A Ménesi úti kazánház szerződésével összefüggésben a felperest az általa igényelt 100.000,-Ft megilleti, mert annak összegét az alperesek elismerték.

A **C. Kft.-nél** a kazánház kialakításával kapcsolatos szerződés körében az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a felperes a perben az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta azt bizonyítani, hogy a felek megállapodása a felperest illető vállalkozói díj tekintetében az az összeg lett volna, amelyet leszámlázott. Ezért ezen tény bizonyítatlanságát a bizonyításra kötelezett felperes terhére értékelte. Ugyanakkor az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy az ezen szerződés keretében bizonyítást nyert, hogy a felperest 1.000.000,-Ft bruttó összegű vállalkozási díj ezért a munkáért megilleti. Ezzel kapcsolatban 1.816.945,-Ft-ra és 40.000,-Ft-ra állított ki számlát, amelyet az I. rendű alperes nem fizetett ki, mert azok összegét vitatta. 2003. augusztus 6-án nyugta ellenében az I. rendű alperes átadott a felperesnek 1.000.000,-Ft-ot és a nyugtán feltüntetésre került az, hogy ez az összeg a **C. Kft. kazánház kialakítása** címén került átvételre. Ezt követően az I. rendű alperes 2003. szeptember 5-én átadott a felperesnek további 1.000.000,-Ft-ot, azonban a nyugtán csak az szerepelt, hogy elvégzett munkák címén került átadásra, de közelebbi felhasználási cél nem került megjelölésre. A felperes azonban semmivel nem bizonyította a perben és nem is ajánlott fel bizonyítást arra, hogy őt ezért a munkáért a kiszámlázott 1.856.945,-Ft megilletné.

Az alperesek ezen munka elvégzésével kapcsolatban a perben csak 634.865,-Ft-ot ismertek el, azonban az elsőfokú bíróság a mérlegelési jogkörében eljárva a 2003.

augusztus 6-án nyugtával kifizetett 1.000.000,-Ft összegű vállalkozási díjat fogadta el a felperes javára.

A **C.** Kft-nél a titkárság festési munkáival kapcsolatos szerződés körében is az volt az elsőfokú bíróságnak az álláspontja, hogy a felperes a perben az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta azt bizonyítani, hogy a felek megállapodása a felperest illető vállalkozási díj tekintetében azon összeg lett volna, amelyet leszámlázott, azonban ezen tény bizonyítatlanságát a bizonyításra kötelezett felperes terhére értékelte.

Ezen munka elvégzéséről a felperes 2003. augusztus 20-án bruttó 229.903,-Ft-ról állított ki számlát, az I. rendű alperes azonban ezt nem fizette ki, vitatta annak összegét. Az elsőfokú bíróság ezért az alperesek által elismert 201.848,-Ft összegű vállalkozási díjat fogadta el.

A Trefort kollégium, a **T.** úti Gyermekotthon és a **V.** utcai szerződésekkel kapcsolatban igényelt 600.000,-Ft, 375.000,-Ft és 67.875,-Ft összegek a felperest megilletik, mert ennek összegét az alperesek elismerték.

A **S. I. B.** SZKI szerződés körében az elsőfokú bíróság ugyancsak azt állapította meg, hogy a felperes a perben az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta azt bizonyítani, hogy a felek megállapodása a felperest illető vállalkozási díj tekintetében az az összeg lett volna, amelyet leszámlázott, ezért ezen tény bizonyítatlanságát a bizonyításra kötelezett felperes terhére értékelte. Az ezzel kapcsolatban kiállított számlát az I. rendű alperes nem egyenlítette ki, mert vitatta annak összegét.

A felperes az elsőfokú eljárás során nem tudta bizonyítani, hogy az ezzel kapcsolatban elvégzett munkákért összesen 6.496.604,-Ft illetné meg, ezért az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes által elismert 4.967.194,-Ft-ot fogadta el, mint felperest illető vállalkozási díjat.

Mindezeket a vállalkozási díjakat összeadva az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperest összesen 14.378.873,-Ft illeti meg. Ebből az I. rendű alperes teljesített a peres felek egyező előadása alapján 12.260.212,-Ft-ot, ezért az I. rendű alperes tartozása a felperes felé 2.118.661,-Ft. Mindezek alapján ezen összeg megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest a felperes javára a felek között létrejött vállalkozási szerződések teljesítése jogcímén késedelmi kamatokkal együtt. Az ezt meghaladó felperesi követelést az elsőfokú bíróság pedig mint bizonyítatlant és alap nélkül való igényt elutasította.

A II. rendű alperest a beltági jogviszonyára tekintettel a jelen jogviszonyra még alkalmazandó régi Gt. 81. §, 90. § és 101. § (3) bekezdése alapján a mögöttes felelőssége érintése nélkül ennek figyelembevételével marasztalta, az I. rendű alperest terhelő, azzal egyező összegű követelés megfizetésére.

Az alperesek által elismert 245.664,-Ft-ra vonatkozóan a Pp. 231. § d) pontja alapján az ítéletet előzetes végrehajthatónak nyilvánította.

A perköltségről a perveszteség és pernyertesség arányában határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél nyújtott be fellebbezést.

A felperes a fellebbezési kérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a keresetének történő teljes helyt adást és az alperesek első és másodfokú perköltségben történő marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete törvénysértő és a lefolytatott bizonyítás ellenére több ponton tévesen állapította meg a tényállást.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felek közötti 10 db szerződés tekintetében teljes elszámolást végzett annak ellenére, hogy a kereseti kérelmük nem erre irányult. Az összegében többször módosított keresete ezek közül csak az eredeti kereseti kérelemhez csatolt F/1, F/2 és F/7 alatti számlák megfizetésére vonatkozott. Álláspontja szerint ezért a Fővárosi Bíróság a keresetben nem érvényesített szerződéseknek a per tárgyává tételével megsértette a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltakat. A további szerződéseknek a per tárgyává tételét az alperesek kezdeményezték. Ebben az esetben vagy beszámítási kifogást, vagy viszkonkeresetet kellett volna előterjeszteniük és a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján őket terhelte volna a bizonyítási kötelezettség.

Elismerte, hogy az elsőfokú bíróság valóban megfelelően tájékoztatta a bizonyítási teherről, azonban ismételten hangsúlyozta, hogy olyan tények bizonyítására hívta fel, ami nem volt tárgya a keresetüknek. Az ítélet szinte valamennyi, a kereset tárgyává tett szerződéssel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elvégzett munkáért alacsonyabb összeg jár, mint amit az I. rendű alperesnek leszámláltak, és amit az I. rendű alperes kifizetett. Álláspontja szerint egyértelmű, hogy a jogvita elbírálása során az elsőfokú bíróság jelentősen túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.

A II. rendű alperes mint az I. rendű alperes törvényes képviselője, a tárgyaláson a kereset tárgyát képező munkák vonatkozásában elismerte a teljesítésüket és annak ellenértékét összegeként is mintegy 5,5 millió Ft-ban jelölte meg azzal, hogy azt már korábban megfizette részben átutalással, részben készpénzben. Az alperesek arra is hivatkoztak, hogy még a felek között többször párhuzamosan több munka is folyt, az I. rendű alperes utalásai mindig az aktuálisan befejezett munkára vonatkozott. Ezzel szemben az átutalásokon az I. rendű alperes minden esetben feltüntette azt a felperesi számlát, amelyre hivatkozással az átutalást teljesítette, ahogy az ítélet is rögzíti. Ezért alappal gondolhatták, hogy az átutalt összeggel az I. rendű alperes elismerte a teljesítésüket és a vállalkozási díjigényüket.

Az elsőfokú eljárás során hivatkoztak arra is, hogy azokban az esetekben ahol vita volt közöttük, egyeztettek és megegyeztek a fizetendő díjban. Téves ezért az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy az átutalás közleményében feltüntetett számlák sorszáma nem bizonyítja az alperesi elismerést, mert azon számlákkal kapcsolatban, amelynek összegével az I. rendű alperes nem értett egyet, megkifogásolta és ezekről utóbb megegyeztek.

A vállalkozói díjak tekintetében a Fővárosi Bíróság nem kötelezte az alperest bizonyításra, a Borászati Szakközépiskolában végzett munkák kivételével a vállalkozói díjra vonatkozóan megelégedett az alperes nyilatkozatával. Az ezzel kapcsolatos ellentmondásokat nem értékelte megfelelően a Fővárosi Bíróság.

A készpénzes kiegyenlítések körében kiemelte, hogy valamennyi készpénzes teljesítés korábban történt, mint a jelen perben érvényesített számlák kiállítása,

ezért ezzel kapcsolatban is az alpereseknek kellett volna bizonyítani azt, hogy azok a jelen perben érvényesített követelés kiegyenlítésére szolgáltak.

Az I. és a II. rendű alperesek a fellebbezésükben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

Arra hivatkoztak, hogy a felperes az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő marasztalás tekintetében kereseti kérelmet nem terjesztett elő, ezért megsértette a Pp. 215. §-ában foglaltakat.

A felperes a kereseti kérelmében a Ménesi úti kazánház szerződéses munkái tekintetében 100.000,-Ft vállalkozói díjat; a C. Kft.-nél a titkárság festési munkáira 229.903,-Ft vállalkozói díjat; a Trefort kollégium tekintetében 101.670,-Ft vállalkozói díjat; a T. úti Gyermekotthon szerződéséből 191.945,-Ft; a V. utcai kivitelezéssel kapcsolatban 67.875,-Ft, a S. I. B. SZKI tekintetében 6.496.604,-Ft vállalkozói díjat kívánt érvényesíteni.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem fenti pontjai tekintetében helyesen állapította meg, hogy a felperes a követelésének összezszerűségét egyik tétel tekintetében sem tudta igazolni és az alperesek által meghallgatni indítványozott tanú a S. I. B. SZKI tekintetében egyértelműen nyilatkozatot tett a felek között a vállalkozási díj összegére kiterjedő megállapodás tartamára.

Amennyiben a Fővárosi Bíróság a felek közötti együttműködés körét felölelően kívánta a felek elszámolását elbírálni, abban az esetben nem értékelhette volna külön a C. Kft. padlófelújítási, valamint födémjavítási munkáit, mivel a felek között a folyamatos együttműködés során a pénzügyi elszámolás is folyamatos volt, amelyet bizonyít részben a felperes által kiállított számlák tartalmaként általánosságban megjelölt építőmesteri munkát, valamint a C. Kft.-nél a kazánház kialakítási munkái, mellyel kapcsolatban a felperesi igény csak 1.816.945,-Ft volt és ebben az időben az I. rendű alperes bizonyítottan 2.000.000,-Ft összeget fizetett, amelyből 183.055,-Ft-ot a felperes a C. Kft.-nél végzett titkárság festési munkáira beszámított.

Amennyiben a Fővárosi Ítéltábla osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy valamennyi szerződéses kapcsolat alapján kiindulva kellett az elszámolást lefolytatni, változatlanul fenntartja azt a nyilatkozatát, hogy a felperes által végzett munka ellenértéke 12.505.876,-Ft, amelyből bizonyítottan 12.260.212,-Ft kifizetésre került. A díjkülönbözetet az elsőfokú eljárás során elismerték, amit változatlanul fenntartottak azzal, hogy ezt az összeget a járulékaival együtt az I. rendű alperes teljesítette.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását az általa meg nem fellebbezett rendelkezések vonatkozásában.

Az alperesek fellebbezése alaptalan, míg a felperes fellebbezése részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban a peres felek által csatolt bizonyítékok részben helytelen mérlegelése alapján alacsonyabb

összegben marasztalta az alpereseket, mint ami a felperesnek, általa bizonyítottan jár.

Alaptalanul hivatkozott mindkét peres fél arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 215. §-ában foglaltakat.

A Pp. 215. §-a szerint a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen; ez a szabály a főkövetelés járulékaire (kamat, költség stb.) is kiterjed.

A kereseti kérelem elbírálásánál először a jogalap fennállását vizsgálja a bíróság és csak akkor kerül sor az összegszerűség vizsgálatára, ha azt megállapítja. A kialakult bírói gyakorlat a Pp. 215. §-a szerinti korlátozást az összeg vonatkozásában tekinti feltétlennek, vagyis összegben nem ítélt meg többet, mint amire a kereseti kérelem irányul. A jogalap vonatkozásában azonban nem tekinti irányadónak a korlátozást.

Jelen esetben a peres felek között hosszabb ideje állt fenn a gazdasági kapcsolat, ennek keretében több vállalkozási szerződést kötöttek szóban. A felperes keresete a vállalkozási szerződéseken alapult, a marasztalás összegét 7.227.997,-Ft-ban jelölte meg.

Mivel a peres felek a vállalkozási szerződéseket szóban kötötték és több esetben vita volt a vállalkozási díj összegszerűsége kérdésében, továbbá a felperes a keresetlevelében érvényesített F/1 és F/2 alatti számlákban több vállalkozási szerződés részmunkái szerepelnek; az alpereseknek a fellebbezésben történő előadása szerint a felek között a folyamatos együttműködés során a pénzügyi elszámolás is folyamatos volt és a felperes által kiállított számlák általánosságban építőmesteri munkákat jelöltek meg, ezért a kereseti kérelem összegszerűsége - a jogalap fennállása mellett - csak úgy volt elbírálni, hogy az elsőfokú bíróság a felek közötti teljes szerződéses kapcsolatot feltárta és a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján állapította meg az egyes szerződésekre eső vállalkozási díjat és értékelte az egyes szerződéseknél az I. rendű alperes által történt teljesítést.

Tévesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra is, hogy a 2001-ben kötött, a N. Kft. telephelyén végzett munkákat is a per tárgyává tette az elsőfokú bíróság, mert erre vonatkozóan ítéletének 3. oldal első bekezdése egyértelműen azt tartalmazza, hogy ez a szerződés nem is képezte a jelen per tárgyát. Ezt követően rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy melyek voltak azok a szerződések, amelyeket a jelen eljárás során vizsgált és az 1. pontban szerepel a C. Kft.-nek végzett padlófelújítási és födémjavítási munkái, amelyeket a teljes szerződéses kapcsolat körében értékelt és nem külön értékelte, ahogy arra az alperesek a fellebbezésükben tévesen hivatkoztak.

A II. rendű alperes, mint az I. rendű alperes törvényes képviselője a 17. sorszámu jegyzőkönyvben valóban az F/1, F/2 és F/7 alatti számlákban érvényesített követelésből kb. 5,5 millió Ft összeget elismert mint jogos követelést, ahogy erre a felperes a fellebbezésében maga is hivatkozott, azonban ez is a teljeskörű elszámolás részét képezte, mert tételenként itt a II. rendű alperes arra nem tudott

nyilatkozni, hogy melyik általa elismert összegre milyen összeget fizetett ki az I. rendű alperes.

Az egyes vállalkozási szerződéseknél a vállalkozási díj összegét a felperesnek kellett bizonyítani, amennyiben az az alperesi elismerést meghaladta. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a bizonyítási teher szabályait helyesen értelmezte, ahogy azt az ítélete indokolásában részletesen ki is fejtette.

A készpénzes teljesítésekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a 4 db készpénzfizetési számla - mivel azokon feltüntetésre került, hogy a C. Kft.-nél elvégzett építési munkákra vonatkoznak - egyértelműen bizonyítják, hogy ezen munkák elvégzéséért került kifizetésre.

2003. augusztus 6-án 1.000.000,-Ft készpénz átadására került sor nyugta ellenében, amelyen feltüntetésre került, hogy ez a C. Kft. kazánház kialakítása címén került átvételre. Az ezzel kapcsolatos számla 2003. július 3-án került kiállításra, tehát egyértelmű, hogy erre a munkára került kifizetésre és nem korábban, mint a számla kiállításának időpontja.

Nyugta ellenében 2003. január 28-án átvett 500.000,-Ft-ot, amit maga a felperes számolta el az Aulich utcai lakásnál végzett munkák ellenértékeként, tehát nem hivatkozhat arra, hogy a készpénzes teljesítés korábban történt, mint az ezzel kapcsolatban kiállított számla.

Nyugta ellenében 2003. szeptember 5-én ugyancsak 1.000.000,-Ft került átadásra "elvégzett alvállalkozói munkák" címén, amire maga a felperes nyilatkozta azt, hogy az C. Kft. kazánház kialakításának részét képezi, ami álláspontja szerint 1.816.945,-Ft volt. Ebből az elsőfokú bíróság mérlegeléssel 1.000.000,-Ft-ot állapított meg, mint vállalkozási díjat, és ennél a munkánál sem történt korábban teljesítés mint az erre a munkára kiállított számlán szereplő fizetési határidő.

Megalapozott a felperes fellebbezése a másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű alperes által átutalással teljesített vállalkozási díjak tekintetében az alábbiak szerint.

A 26/F/9 alatt csatolt 424083 számú számla összesen 5.363.882,-Ft-ról került kiállításra, amelyben szerepel a C. Kft.-nek végzett adattár kialakításával kapcsolatos vállalkozási díja, 884.949,-Ft és 654.556,-Ft összegekben a Szerb Kollégium három ütemének az elvégzéseként járó 850.284,-Ft, 841.575,-Ft és 575.000,-Ft, valamint a B. Kórház részére végzett munkák ellenértékeként 1.557.518,-Ft. A számlán fizetési határidőként 2003. augusztus 30-a került megjelölésre. Nem vitásan erre vonatkozóan a felperes három részletben átutalással teljesített 2003. november 20-án 1.000.000,-Ft-ot, 2003. november 28-án 3.000.000,-Ft-ot és 2003. december 30-án 1.363.882,-Ft-ot. Az I. rendű alperes által a 23. számú előkészítő irathoz csatolt bankszámlakivonat szerint mindegyik átutalásnál a közlemény rovatban feltüntetésre került, hogy ezeket az összegeket a 424083 számú számlára fizeti.

Mivel a másodfokú bíróságot is megilleti a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 206. § alapján a bizonyítékok mérlegelésének a joga, ezért azok alapján, e fenti

három szerződéssel kapcsolatban megállapította, hogy az alperes a bankszámlakivonatokkal egyértelműen bizonyította, hogy az azokban szereplő az összegek erre a három szerződésre kerültek ellenértékként átutalásra, azaz ezen három szerződés vonatkozásában a vállalkozási díjakat az I. rendű alperes maga is elismerte. Ez független attól, hogy a felek között 2003. májusától kezdődően már folyamatosan vita volt az egyes munkák vonatkozásában.

A későbbi utalások és a számlaszámra való hivatkozás, azösszepszerűség egyértelműen bizonyítja a fenti igény megalapozottságát.

Mindez azt jelenti, hogy a felperest a Szerb Kollégiumnál elvégzett munkákkal kapcsolatban 2.266.859,-Ft, a B. Kórháznál végzett vállalkozási szerződés alapján 1.557.518,-Ft és a C. Kft.-nél az adattár kialakításával kapcsolatban 1.539.505,-Ft illeti meg.

Így, a felperes az elsőfokú bíróság által megállapított 14.378.873,-Ft-tal szemben 17.073.799,-Ft vállalkozás díj igényt bizonyított, amiből az alperes 12.260.212,-Ft összeget fizetett meg, bizonyítottan.

A peres felek között létrejött vállalkozási díj címén ezért a felperest összesen 4.816.587,-Ft illeti meg, amit az I. rendű alperes a részére még nem fizetett ki.

Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a fentiek szerint a marasztalás összegét felemelte.

Az elsőfokú eljárás során a felperes 70 %-ban lett pernyertes, míg 30 %-ban pervesztes, ezért az elsőfokú eljárás során 303.590,-Ft illeték és 53.360,-Ft ügyvédi munkadíj, összesen 356.950,-Ft illeti meg perköltséggént. A másodfokú eljárás során 50 %-ban lett pernyertes a felperes, ezért 153.500,-Ft másodfokú eljárási illeték és 64.000,-Ft másodfokú ügyvédi munkadíj illeti meg; összesen 217.500,-Ft perköltség.

A másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű alperest a fent részletezett összesen 574.450,-Ft első- és másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy az ügyvédi munkadíj mértékét mindkét eljárásra vonatkozóan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján - az elsőfokú eljárásnál a 3. § (2) bekezdés a) pont, a másodfokú eljárásnál a 3. § (5) bekezdése szerint - mérlegeléssel állapította meg és azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2007. év december hó 7. napján

álinkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő